

Основци откривали вештине препричавања

Ђаци три београдске осмолетке учествовали су на радионици дечје библиотеке „Чика Јова Змај“, где су стекли нова сазнања и другаре

На Дан словенске писмености, 24. маја, у Дечјем одељењу „Чика Јова Змај“ Библиотеке града Београда клинци и клинцезе из три београдске осмолетке на занимљив начин упознали су се са штивом „Књига која недостаје. Приручник за функционалну писменост“ професорке др Светлане Томић.

За малишане је била организована радионица, а чим је откуцало 18 часова раздрагане девојчице дечаки и су се уозбиљили и заузели своја места. Радознано су гледали ауторку књиге, а она им је задала занимљив задатак – требало је да замисле како је у њихов стан залутала комшијина мачка, а они треба да крену у школу. Време истиче, морају да пођу, јер у школу не треба да се касни, а потребно је обавестити суседа где се налази његов љубимац. Брзином светлости, ручице су полетеле у ваздух. Основци су се потрудили да осмисле кратку поруку, али тако да не изоставе важне информације, што није било лако.

Да ли је потребно да напишемо адресу ако већ станујемо у истој згради? Да ли да напишемо број телефона? Или ипак да се поиграмо с мацом, јер је сигурно уплашена, макар закаснили на први час?

На сва њихова питања ауторка је имала одговоре и малишани су успешно одговорили на овај изазов.

А онда је на ред дошла нова авантура. Устали су са дрвених столица и сели за дугачки овални сто. Добили су бојице и беле папире, Светлана Томић их је питала да ли знају да препричавају, а дечаки и девојчице су се стиљовито смешили, док су их наставници бодрили. Када су одговорили на питање шта је то препричавање, присетили су се приче о чувеној Црвенкапи. И тамај кад су помислили да је најтежи део посла завршен, схватили су да нису били у праву. Било је потребно препричати „Црвенкапу“, одвојити важне од мање важних информација и у свега неколико реченица објаснити како је Црвенкапа залутала, зашто је поверовала вуку ико ју је спасао. Неки малишани

су оклевали, чинило им се да нису на висини задатка, а онда су сазнали да и велики, попут студената, наилазе на потешкоће када је реч о препричавању.

Кад су схватили да препричавање било које приче није само задатак резервисан за малишане, све је ишло много лакше. Томићева им је помоћу беле табле и фломастера представила „схему“ препричавања, уједно им објаснивши да све што науче у радионици могу да користе у свакодневном животу. Ишло је као подмазано – ученици београдских осмолетки „Никола Тесла“, „Марија Бурсаћ“ и „Светозар Милетић“ својски су се потрудили да у само неколико реченица сместе Црвенкапу, вука, ловца и баку, али и да објасне како је једна лакомислена девојчица залутала и ко ју је спасао.

Њихови одрасли пратиоци, маме, тате, наставници и библиотекар, сложили су се да клинцима и клинцезама није било лако. Међутим, малишани, судећи по ономе што су рекли репортерима „Политике“, много су научили, а уједно су се и добро забавили.

„Овде сам коначно научио како се правилно препричава текст“, рекао је

Лука Савић, ученик одељења трећег један, ОШ „Никола Тесла“.

Лукин другар из одељења Ђорђе Алагић испричао нам је да је у овој радионици научио да и сам може нешто да створи, односно да исприча нову причу, иако му се чинило да све то зна.

„Сви смо се добро забавили. Научили смо шта смемо да изоставимо, како да скратимо причу, а да је ипак препричамо. Овде сам научио шта је право препричавање. Није то баш тако лако“, рекао је Ђорђе. Милица Миловановић и Анђела Димитријевић, ученице петог пет исте осмолетке, испричале су да су кроз игру свашта научиле, додајући да би се ове радионице могле назвати и „играонице“, али и да им је Светлана помогла да науче да препричавају, што није баш лако, као што се малишанима чини.

Радионица посвећена препричавању и писмености

Фото М. Ђурчић